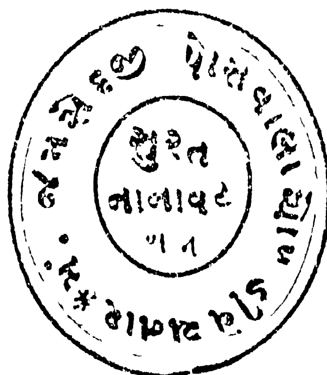
૧૮૩૮ ની

રેલનો ગરબો

છાપી પ્રગટ કરનાર

સુરત

આદાલ્પપાસ પ્રેસ મં. જમશેદજી પોરસવાલા

કિંમત એક આનો.

૧૯૫૭

૪૫૭

રેલનોગરબો.

(રાગ ઘુરાન પોરી)

શંવત ઓગણીશેં હાલ. ઓગણચાલીનું શાલ
આવી રેલ શુણોભાલ, પુર ભયંકરથા. ટેક
જેઠ વદી ત્રયા દશ ચંદ્રવારે નિસે દશ,
વાગે આવ્યાં પાણી ધસ, શૈય પુરીમાં.
આવ્યા ભુગાનપુરથી પાણી, કંઇક ગામો શીતાણી
કરી માડવિ ધુળ ધાણી, આખું પરગણું
ગામ બોહાણ કહેવાય, હિંદુ લોક જનવાજનય
પુર જાન કરી ત્યાંય, આવ્યા વરીઆવમાં
ઓલપ ડ પરગણે ગયા, ઘુરા હાલ તેના થયા
નથી દેવને મન દયા, જે ચાહિતે કરે

શાખી

નહીં દયા દેવને મને, છે જગ પાલણ કીરતાર,
દયાથી જગ ચાલે નહીં, છે શુઃખ દુઃખ સંસાર,

એવી રીતરે, એવીરીતે, અનીહારે હેવીરીતે,
થોડું તાણ્યું ઘણું નાનું, દેવે કથ સુણ્યું મેરાનું,
અમરોલી, ભરથાણું, કોસાડ ગયા બોળી,
પાણી આવ્યાંછે ફુલપાડે, કંઇક લોકો ચડેયા ઝાડે

ઉપર બેઠા બ્રમાંપાડે, કોઇ કાઢોરે કાઢો.
ત્યાંથી આવ્યા કતારગાંમ, પાસે શીવજિનું ધામ,
ભર્યાં કુંડ ન રાખી બાગ, ધરમશાળામાં પાણી.
સામે દુખનવાડો તાણી, દિલ દયા ન તેની આણી,
ડેરૂં ઉચું હરનું જાણી, દુખમાં ગારાયાં તેમાં.

શાખી

ભરાયાં નિચ દેરાવિસે, ત્યાં હતા શુરતી જન,
શીવ રાત્રે આવ્યાહતાં, કરવા શીવ પુજન.
એવીરાતરે હેવીરાતે, અનીહાંરે હેવીરાતે
થયા ભુખ્યા નીચલોક, રડે મુકી હુડી પોક
સુરતીએ સમાવ્યો શોક, નર અપાવી,
ગોતાલાવાડી જે ગામ, પુર બેઠાં ઠામ ઠામ,
જેનું બીહામણું નામ, કોઇ અટકાવ.
અડાજાણને કઠ્ઠાપોર. પાનિઆ કરે શોર બકોર
ગળ્યાં ભાઠુ ભાઠપોર, પેટ મોટું કરી:
બીજા આશપાશના ગામ, જેનું નાવ કાંઇ ઠામ.
કાઢ્યું ને સઘળાનું કામ, રેલ માતાએ,
ત્યાંથી આવ્યા ઉધને ધાઇ. પુગી કાચકાની ખાઇ
જુવો પરવટ જઈ ભાઇ, લોક દુઃખી ઘણા,
ગામ પુણા જે કેહેવાય. ઘર પચાશ તણાઆ જાય
બેઠા મગોદ ડુમાસ માહ, ડુબાડ્યાએ પાણી,

શાખી

દુખી લોક ચો' દીશના, જે વસે તાપીને તૂર;
ત્રાસે પુર જાણી આવતા, થાનહૈયે ઘણી ચટ પટ.

એવીરીતેરે હેવીરાતે, અનીહાંરે હેવીરીતે
રેલમાતા આવ્યા ધાઈ, કંઇકની બેશાડિ બાઇ,
કંઇકને ગયાછે ખાઈ, પેટ મોટું કરી,
કંઇકના તાણ્યાછે ઘર, કંઇકે ગુમાવ્યું જેવર,
કંઇક બેઠા થઇ ખાર, જર ગુમાવી.
કીધા રેલ માતાએ કોપ, છોડી જલની મોટી તોપ
ધન્ય તુજને મીસ્તરહોપ, ખોદયા નાળા ઘણા.
નાળાં ગયાછે ભરાઈ, મોટી કાપદ્રાની ખાઇ
ખાડી પરવટવાળી ભાઇ, પણ ભરપુરે
વૃક્ષો મોટાં શંગે તાણી. આંબા આમલિ રૂડા જાણી,
વડને એંચી લાવ્યા પાણી. ફળો તરે જળમાં.
ઝેરી જાનવરોની જાત, પક્ષિઓની રૂડીભાત,
રૂએ ક્રુર પશુની માત, જોઇ તાણાતા,

શાખી

પશુ પક્ષિ તણાઇગયા, સંગ ઝેરી સાપ વિકરાળ,
વરૂ, શીંહ, રીંછ, હાથીઆ, આણ્યા ક્રૂર પશુના કાળ,

એવીરીતેરે હેવીરાતે, અનીહાંરે હેવીરાતે,

પેંડ શુર્યપુરમાં પાણી. દેખાય દસે દીશ પાણી,
શુણે કોણ ગરીબની વાણી, તાલેવન રડે,
ભાંગ્યા શ્યીનપાસ એ પુલ, ગયો અમરોલીનો કુલ,
સુરત હોય બ્રિજની ભુલ; કોણ કાઢી શકે.
સડક નવી જે કહેવાય, સુરતથી બારડોલી જાય,
પડયાં ભગદર તે માહે, ખોડી નાંખીછે.
ફાટ્યું તાપીમાતાનું પેટ, લ્યો બ્રિજ પુર્વના કાનીમેટ,
જેવો બનાવ્યોછે બેટ, ચારે પાસ ખોદી.
કરવા રાંદેર જે કહેવાય, તે પર પુર્વનું વેર,
આવ્યો લેવા કરી ફેર. કર્યો ગચ્ચકાબોલ.

શાખી

ગચ્ચકાબોલ રાંદેલ કરી, બોળ કરે ગયા રેલ માત,
આવી ત્યાંના ગામડા, લીધી મગદલ્લે મુલાકાત
ઓલીરાતેરે રૂવાયાતે. અનીહાંરે હેવારાતે
રેલમાતા આવ્યા દોડિ, ભીમપોર ડુંમસની જોડી,
કીધી રેલમાતાએ ખોડી. દીધી આંચ ઘણી.
તણાય ઝાડ ઉપર લોક, મુકે નીકળવાની પોક
કોણ પડી શમાવે શોક, તેનો મહા પુરમાં
હેવી રીતે નીર ધાયાં, કંઇક બાલ કીચાનમાયાં,
તાત કંઇકના ખોવાયા. કોકના છોરૂ ગયાં
રોશ કરી પુર આવ્યા, મે.ળ કાંઠાને મન ભાવ્યા

ચેન જનોને રસાવ્યા. કેમ જરને માણ.
કેવી રમ ચકડ કરતાં, થયા શરત શેહેરમાં ફરતાં
પ્રભાત સોમવારનો પડતાં, શેહેર ભરાયું આરૂં

મરમમજીવાત મોહનજીએ જાણી એ (રાહ)

રીસાવ્યા રેલ માતા લોક સંગે
ચઢ્યા સૈન્ય પુર સહીત ઉમંગે. ટેક રીસાવ્યા
વહાણું રે જ્યારે ચઉદશનું વાયું
શાગરે શેહેરમાં નીરજ ઉભરાયું
પે'લાં પાદરીનું દેવલ ભરાયું, રીસાવ્યા
સુતારે લોકો નિદ્રા થકી જાગ્યા,
જુએતો પુર પાસ આવી લાગ્યા,
પડીરે ફાલ પેટમાં ને ગાત્ર ભાગ્યા, રીસાવ્યા
કમાન ગુજરી ઓવારાની ફુંસી
મુલ્લા પડશી રેલ જઈ ઉભી,
પાતાળી વીરનું ડેરૂં ગયું બુડી. રીસાવ્યાં
અગાશીમાં રઘુવરદાશરે બેઠાં,
ઊંચારે ચઢી નીર પો'ચ્યા છે ત્યાં,
જઈ લોકે બ્હાર કાઢ્યાં કેથાં. રીસાવ્યા
ચઢ્યારે નર દેતાં દોરા દોટ
પેંઠા કુદી રે હેરમાં લક્કડ કોટ,
રહ્યો [illegible] કોટ, રીસાવ્યાં

એપરાજીને દરવાજે પાણી,
કમાન કુવી આગળીતે જાણી,
કસાઈની દુકાન શુધી મુકઆણી, રીશાવ્યાં
ધારતીપરે ફરેછે હોડી,
શાહઓદપરા ભાગોળ શંગજોડી,
મુકરે તેની ગણીતબાવે દોડી રીશાવ્યા

ધુતણ પુર પાણી કાંસકીવાડે,
તેથી સ્વામીનારાએન પાસરે વધારે,
માછલીપોળથી શાપોરશુધી નીર આડે, રીશાવ્યાં
મીરરે જુલ્ફિકાર અલી કહાવ્યાં
તેનારે મહેલના ઓટલા સુધી આવ્યા
મોટાભાઈની સ્કુલને મનભાવ્યા રીસાવ્યાં

ધરમશાળાના રણુડા ધુતણી
ત્યાંથી એ નીર આવ્યા શાપોરભણી
કેટલા રે ઈહલા બતાવું ગણી રીશાવ્યા

મહા કોપ થયોતે કલીકાળમાંજો ગે (રાહ)
ક્લારગામને મોરચે પુર આવિયાજો
ઠાકોરભાઈના વાડીને મન ભાવિયાંજો. કતાર
ત્યાંથી પુરગામ પરાં માહિ ચાલીયાજો.
ગ.ન. સાહેબ રંક ગે.દરે ગ. [illegible].રાજો।

લોક નાગોરી વસછે ચોકાંના પુંઠે જો
જોઇ પુરતેને ઘાંચીઓ શીર કુટે જો, કતાર
ઉંચો લાભ કરવાનો કહેવાયછે જો,
ત્યાંથી પુરસેહેર વિષે આવ્યું જારૂ છે જો। કતાર
પેલું મથક બંદુ ગરાને નાકે કર્યાં જો,
ભોજાભાઇના કુવાતરફ ગયાં ફરીજો કતાર
વાણીઆ ફેરીગોઠી આંહી બાજુ ફેરીદેજો,
ઘણીક રસ્તો ત્યાંનો પુરે ઘેરીયો જો। કતાર
જદા ખાડીમાં પાણી પાણી થઇ ગયું જો,
વીર તરતાઆ આગળ કમરૂ પુર રહ્યું જો. કતાર
દિલ્લી દરવાજેથી પુર પેઠા શેહેરમાં જો,
ગલેમંડિનો બજાર લાધો ફેરમાં જો. કતાર
ઘાંચી શેરીથી છાપરીઆ શેરી આવ્યાઓ જો,
દુધાળા શેરીમાં પણ એમથી શધાવ્યાં જો. કતાર
દાદા દેરું મુકી આવ્યા ઉંચક જોરમાં જો,
ભરી ગોળવાડ એમથીપણ તોરમાં જો. કતાર
દિલ્લી દરવાજેથી નીર આડા જાયછે જો,
બેગમ પરાને શેરી ઓળખાયછે જો. કતાર
ગલેમંડી ગેટપાસથી પુર ચાંલ્યાં જો,
હાણીપાડે મનમોકળે માહાલીઆ જો. કતાર
તારહાફિસથી સ્ટેશન સુધી નીરઘણા જો,

ગોલવાડમાં તો કાંસાની રહીનથી મણા જો. કતાર
દુધારા શેરીમાં પણ પુર પેઠા એમ જો.
ગલ્લા સામેના ઉછક શંગ પટમથી જો. કતાર
વાણીઆપીડ રહી મુંબઈવડ જાય છે જો,
સગાને માગેપણ પુરભડ થાય તે જો. કતાર
બાડેશાહોના પેટીશાહોના એપાશીગડે જો,
તેમનીવાડિયે જળદેવતા આવ્યે જો. કતાર
અગાઉશેરીથી ગોમનાવાડ પુરવડું જો,
શાહાતપરાની શેરીઓમાં ... જળ રહ્યું જો. કતાર
દુગાનમાંગાની પાણીગી ભરાઇ ગઇ જો,
મુંબઈવાડીથી ટાવરસુધી રેળગઇ જો. કતાર.
ગોપીતળાવ ભરયું તે મહાજોરમાં જો.
રૂસ્તમપર આખુ લીધું નીજદોરમાં જો. કતાર.
ફરેહોડી ભાગળ નવશાગીમાં જોસથી જો,
પુરીઆવાડી બગાનપુરા સુધી હોંશથી જો. કતાર
નીરમળદાસનું મંદીર રૂડું કહાવીઉં જો.
તેનીપાસે દેવળ હીંગ્લાજનું આવીઉં જો. કતાર.
પાણી કમરસમા સડકપર ત્યાં થયાં જો,
માળેશ્વર થઇને છીપવાડ ગયાં જો. કતાર.
શંગડિયા વાડ શેરી આખી ભરાઇગઇ જો.
વગરદ્વારની બોરડી પણ નરસાજઇ જો. કતાર.

આંબાવાડમાં પણ પુગ્છે તરામણા જો,
તેની પક્ષવાડેછે દક્ષણ દયામણા જો. કતાર.
શગરામપગાના જનો બહુ દુખીઆ જો,
ગલીકુચાયે ત્યાં નીરબહુ ભરાઈ ગયાં જો. કતાર.
પીભોશેઈને ભાગનાવાડ ડુબી ગયા જો,
ગરીબ ગરબાનો મેરીએમાં બહુ ધપોજો. કતાર.
શ. કાળાબ પરસાલ સંબંધિક કહ્યું.ચીઆ જો,
ગરાબગુરબાને ભાજાંના આ[illegible] જો. કતાર.

મેં [illegible] મ[illegible] મળી [illegible] પચ. રે. એ રાહુ
દોડાઆવી રેજમાત, આગ [illegible] દોડીઆવી [illegible].
પેર સુર. ૧ પેલેવામ [illegible], આપ [illegible] ડાઆ[illegible]—ટેક.

શા ખી ઓ.

—·—

શાખી ૧ લી

લેનનો મોરેઆ ડુંગરીઆ. બંધી તાડેમાંજે ફોર:
ધ.ડા દોડ નીરન [illegible]. [illegible] ગંગાને [illegible]—આ[illegible] ૧.

શાખી ૨ જી

ફરેકખીન સાહેબનો બંગલો. જેમાંભારાઆં—પુર.
કહ્યા માણસ તેમાંહિ [illegible] ગભરાઆ ફર—આવાન્ક ૨

શાખી ૩ જી

દોડયા એ ત્રણ સાહેબો, કાડયાં ત્રણજણ બહાર,
હોડીએસાડી લઇગયાં, તેને નીજમોવન મોઝાર   અચાનક ૩

શાખી ૪ થી

શામન તેમાં રહીગયો. નવનીકળ્યો તે દીન,
પેહુલાં થોડા કહાડીઓ, બારીથયો નીરમાં લીન,   અચાનક ૪

શાખી ૫ મી

કોર્ટ આસીસ્ટંટ જડજની, ઊભેડી પૂરી શંગ,
જડ મુળ કાંઇદેખ્યું નહીં, ઠેકેતે સ્થાનેજળ ગંગ.   અચાનક ૫

શાખી ૬ થી

જડજ શાહેબની કોર્ટજે. રગાલકાજ છે નામ.
વાડે વૃક્ષ વડનું હતું, પડયો બગ જપે મધ રામ.   અચાનક ૬

શાખી ૭ મી

હીરજીભાઇ કોટવાલજે, વસે નાનપુરા માયે,
પેંઠા પુર તેના ઘરવિષે. ત્યાંથી સુબાર મોહલેજાય.   અચાનક ૭

શાખી ૮ મી

કાદરશાહની નેળને, પીલતળાવડી જાણ,
ક્ષેત્રપાળ પણ પાસછે, વાળ્યો ત્રણે જથાનો ઘાણ.   અચાનક ૮

શાખી ૯ મી

પાલીઆ શેરીના પારસી, ખારવા ખારવાવાડ.
આવ્યા પુર બજારમાં, ક્યાં ત્રણે જગે બીગાડ. અચાનક ૯

શાખી ૧૦ મી

ખાડી પુરી ખંભાતાની, નીર આવ્યા ગેટની પાસ,
પથ્થર ઓવારેથી ચઢી, ક્યાં મહોટે કુવે આભાસ. અચાનક ૧૦

શાખી ૧૧ મી

મકાઈ ભાગળના પુલના, ઘેરા બરાબર જળ,
માંછીવાડ ભરાઈગયો, જોઉછે પીપલાપાસે જનખળ. અચાનક ૧૧

શાખી ૧૨ મી

નવી શડકજે બાગમાં, તેના પુસ્તા સમ આવેલ,
દુની ડક્કા એ વારાની, જે ચોકી નવી બાંધેલ. અચાનક ૧૨

શાખી ૧૩ મી

પિપલ પાર્ક ભરાઈગયો, થયા પશુ પક્ષિ મૃત્ય ઘણું,
બાગે મજબુત બાંધને, ચોડો તોડી પુરે લાવ્યો ઘણું. અચાનક ૧૩

શાખી ૧૪ મી

હાલ ડીસ્પેંન્સરી ચોકપિરે, જ્યાં ધર્મની દવા અપાય,
દર્દી તેમાં ઘણાહતા, લીધા ગડ તેઓને ત્યાંય. અચાનક ૧૪

સાખી ૧૫ મી

જુની અદાલત નેવજી, બાંડેખાનો અરધો સાર,
દેસાઈપોળ સુધી ગયા, જાતાં વાર ન લાગે લગાર અચાનક ૧૫

શાખી ૧૬ મી

પ્રેસવિકતારીઆ પાસથી, ગયા ગ્નાનીહળિયે પુર,
કુવાં કલાલની દુકાનો, હાઉ સ્કુલમાં ઉદક ભરપુર   અચાનક ૧૬

શાખી ૧૭ મી

કાકુભજારની ગેટને, બીજી અનેક દુકાન,
નાશ કરે ત્યાં જોતામાં, પડયું સીંધી તણું મકાન   અચાનક ૧૭

શાખી ૧૮ મી

ભગુભાઈની વાડીમાં, વળી સીંધીવાડ શું જાણ,
સામી હારે પુર જઇ, વાળ્યો વાંસફોડાનો ઘાણ   અચાનક ૧૮

શાખી ૧૯ મી

કાસિમ અહલીની દુકાન પુઠે, વસે રડા બાઇ વાક,
સીંધાઓ પણ ભાં આવસે, કરે સર્વે ત્યાં ઘેર શોક   અચાનક ૧૯

શાખી ૨૦ મી

હાડ વેદ રતનજી, કલાલની દુકાન,
પેંઠા પુર તેમાલ તેથી, માળે ચડાવ્યો સામન   અચાનક ૨૦

શાખી ૨૧ મી

આંચો તેણી પાસછે, તેમાં પુર ભરપુર,
જોતાં સામે મકાન એ, ભાંગી થયાં ચકચુર   અચાનક ૨૧

શાખી ૨૨ મી

ભાગાતળાવમાં બાંધીજે, વાંકાવાળા દેહેરાવ,

પેઠ પુર તેના ચરિત્રે. દુખી બેડાના કરશે ચેષ્ઠ અચાનક ૨૨

શાખી ૨૩ મી

ખોળો કુવો બુડાડીને. પુરણ ગુણી ભીન્નતાય.
સીધા સામે જમાડ્યી. ક્યોંવિશ્રામ ગોલવાડમાંય, અચાનક ૨૩

શાખી ૨૪ મી

વંગે શનસુખ આવીઓ ચેળાકુવાગા જેહ.
ત્યાંતો પુર નરામણા, આવ્યા નાનાવટ દધીચેહ અચાનક ૨૪

શાખી ૨૫ મી

તેજે લતા દ આવ્યા, વહુંચ્યા ઘરીને નેહ,
ભુરસુક થઇ ફુલતો. વાંચી સભા કરજો તેહ અચાનક ૨૫

શાખી ૨૬ મી

દુકે મેં ગરબો રચ્યો, જેવી મારી બુધ,
ભાગ્યો ભેડ, હસેકણી. સર્વે વંચજો કરીને શુધ. અચાનક ૨૬

ધોળ

ગોપનંદનો છોરો તે નમેરો થયો જો (એરાહી.)
સાગરં હેઠમાં તે પુરવસારી ગયા જો,
મણીનગુરનાગો ભુખ્યા પ્રાણ થયા જો. ટેક
તેમને ચાણા વટાણાને મમરા જો,
ધર્મીજનોએ આપ્યા સુખી કર્યા જો મારા
માજનતરફના શેઠીઓ દયાળુ કરી જો,

ઘણા મમરા વહેચ્યાં ધર્મીફરી જો. સારા
મીર જુલ્ફિકારઅલીને કેમભુલીએ જો,
કાઢયા ગરીબો ફરીગલીકુંચીએ જો. સારા
છોટેશાહેબને બહુ ધન્યછે જો,
એસીહાથીએ જોઇયું ઘણું અન્નછે જો. સારા
મદદકમેટી તરફથી થાએબહુ જો,
સેક્રેટરી મેમ્બરોને આસીસદઈ જો. સાર
સિટીપોલીશ ઇન્સપેક્ટર મેસાંહાડીએ જો,
ફરયાં મેત્રણશાબાહેની જોડીએ જો. સારા
બીજી મદદ કંઇક લોકે કરી જો,
જેનેદાઝદીદની છેગણતરી જો. સારા
એવા નરોને આસીશદઉ એટલી જો,
થજોઉમર સોમને રવી જેટલી જો. સારા
વધો કીર્તીએવાની કહું દેસમાં જો.
પડેદુખ કદી તેને દેસમાં જો. સારા

ગરબી.

ગયા દાદાભાઇને આપણ વીસરી જો,
વય વરસબીસની હસીઆસરે રે—
સીખ્યાવધાં પુરણ ભણતરણ રે. ગયા०
આવ્યાં પુરજેવા સુરત શેહેરમા રે,

દાદાભાઈ દીધ્યા રવીઝારણરે. ગયા૦
માણસ પંચાંસી કાઢયાં ગયે આગથીરે.
કુશળતરવામાં અતિએહરે. ગય૦
બીજાજણ એકની પસુચારનેરે,
કાઢયા કાદરશાનેળથી તેહરે. ગયા૦
કુલે જન એકસો દસ બચાવીઆરે,
દેછે આંસીસ તેઓ પુરણ પરેમરે. ગયા૦

ગરબી

સારસારરે સુરત શેહેર, મુંબઇ આસબેલી. (એ રાહ)
ધનધનરે મુંબઇ શેહેર સબને આમાવે છે.
ગરીબગુરબાને મદદ અતિ આવે છે. ટેક.
રૂડા આનંદભવિ છે જનતુજગમાં પરોપકારમાં પૂરારે.
દુખીઆરાની દાઝ તે જાણે પરમારથમા સુરા સબીને૦
સુરતમાં પુર જોરથી કાંઇ કંગાળો બહુ બનીઆરે,
બબરથતાં મુંબઇવાસી કુદી પડીઆ ધનીઆ. સબીને૦.
સેઠ તારાદાસ વરજદાસને વીઠલજીવણ આતમારામરે,
પારસી સેઠીઆ પાટીટવાળા પેમચંદ રાયચંદ. સબીને૦
એવાસ બીજા અનેક સેઠ કંગાળનુ દુખ કાપ્યુરે,
શુરત ઉપર આફત આવી તહાંરે જરસમણું એક આપચુરે. સબીને૦
ગરીબના આસીસલીધી જેણે નામતેમના દુ કાપ્યુરે,
દુનીઆમાં તેને પ્રગટકરને ગુઠું કદી નહી દાખ્યું. સબીને૦

બાટલીવાલા, દીનશાહ, નસરવાન, હોરમસજી, નાગીદાસરે.
મકદુમ કાવસજી, નવરોજજી, ઠાકરસી, નારણદાસ સખીo
વૃદ્રાવનદાસ, અરજીવનદાસ, નેસરવાનબાઇ, જમસેદજીરે,
શાકરબાઇ, ફરામજી, બહમન; પીટીટ જમસેદજી. સખીનેo
દામોદર, રામજીને ધીરીશા શાંતારામ, તારાચંદરે,
ઉદેકરદા, દાદીભાઇ ફડા. ઇબરાહીમ, રૂપચંદ. સખીનેo
શેઠ સોગાળજી, ઠાકોરદાસને, રઘુનાથ ગોકળદાસ રે.
વીશ્વનાથ, સેઅહાદડર, જૈંગલ; ફડા વીરજીભાઈ મનુદાસ. સo
ભારી રકમો નાણાતણી ઉર ધરીને પુરણપ્રેમરે.
થશે સડસટ હજાર કરીબાર નજર હેવીછે રેમ. સખીનેo
ઉપજના નાણા ભરાયા પુરે જશુંના મેહનત થાય રે.
પચાસ હજાર ગોકલીઆ સુરતપે. હજીબાર લાગ્યા જય. સખીનેo
આરસીસલેસ દીનલોકોની, એકના એક થિયાસેરે,
કરો ડાગરણનું આયુશ થાસે વળી સરગમાં જાસે. સખીનેo
સુરતના શેઠ પીન નરેપણ પરમારથ નવચુકયારે,
ગાo વહાદરના હુકમથી. રાજાજીને નાણા મુકયા સખીનેo
સુરતમાં પણ થયા જનાણા, આશરે ચારહજારરે,
હજીવધે ભરનીઆમાં. થસે હજાર પાચ જ. સખીનેo

ઠાo હાo ધાo ફુo

સમાપ્ત.

